

برآورد ارتفاع رواناب با استفاده از روش شماره منحنی در محیط نرم افزاری Arc GIS

با ابزار Arc CN-Runoff

(مطالعه موردی: حوزه آبخیز آزاد رود)

محمد رضا جوادی^۱، فرشاد میردار هریجانی^۲، زهرا چترسیماب^۳

چکیده:

استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی و سنجش از دور به منظور تخمین رواناب حوضه آبریز در سالهای اخیر افزایش یافته است. در این تحقیق، برای تهیه نقشه ارتفاع رواناب به نقشه‌های شماره منحنی رواناب و حداکثر بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله نیاز است. نقشه شماره منحنی رواناب با استفاده از ابزار Arc CN-Runoff در محیط GIS تهیه شده است.

شماره منحنی رواناب بر اساس فاکتورهایی مانند گروه هیدرولوژی خاک، کاربری اراضی، پوشش زمین و شرایط هیدرولوژیکی تعیین می‌شود. نقشه وضعیت پوشش زمین با استفاده از تصاویر ETM+ سال ۲۰۰۲ در محیط نرم افزاری Erdas، به روش طبقه بندی نظارت شده تهیه شد. همچنین با کمک شاخص پوشش گیاهی تفاوت نرمال شده (NDVI) مراتع و جنگلهای حوزه به ترتیب به مراتع خوب، متوسط و جنگلهای انبوه و نیمه انبوه تقسیم بندی شده است. نقشه حداکثر بارندگی ۶ ساعته نیز از روابط و معادلات بارندگی حوزه با استفاده از نقشه DEM در محیط GIS ترسیم شد.

با تلفیق نقشه های به دست آمده و معادلات مربوطه، نقشه ارتفاع رواناب حوزه ترسیم شد که بر این اساس متوسط رواناب حوزه ۳،۱۸ میلیمتر است که نسبت به روش های سنتی (حدود ۳،۹۸ میلیمتر) از دقت بالاتری برخوردار است.

واژه های کلیدی: Arc GIS، ERDAS، Arc CN-Runoff، NDVI، آزاد رود.

۱- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد نور

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی - واحد نور

۳- کارشناس ارشد خاکشناسی، همکار سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری

مقدمه

برای تعیین تراکم پوشش گیاهی نیز از شاخص NDVI استفاده نمودند. مقادیر بارش و رواناب اندازه‌گیری شده از سال ۱۹۸۷ تا ۲۰۰۵ حوضه آبریز به منظور محاسبه دبی سیلاب برای دوره‌های بازگشت گوناگون استفاده شده است. آنها همچنین اعداد شماره منحنی که با استفاده از تکنیک-های RS و GIS تعیین شده است را با شماره منحنی که با روش تناوبی (فراوانی S) به دست آمده، مقایسه نموده و اثر تغییرات بین این شماره منحنی‌ها را روی دبی سیلاب حوضه آبریز مشخص کردند.

اکبرپور و شریفی در سال ۱۳۸۵، با استفاده از داده‌های ماهواره لندست+ETM، نقشه کاربری اراضی حوضه آبریز کامه که در شمال شهرستان تربت حیدریه واقع شده است را به روشهای فازی دو و سه لایه و همچنین روش حداکثر احتمال تهیه کرده و نتایج آن را با هم مقایسه نمودند. نقشه شیب با استفاده از مدل رقومی ارتفاع و توانایی‌های ERDAS و نقشه وضعیت مراتع را با کمک شاخص تسلدکپ تعیین و مراتع را به سه کلاس متوسط، فقیر و خیلی فقیر تقسیم بندی نمودند. در نهایت به کمک نقشه‌های خاک، شیب، تشکیلات زمین شناسی و بازدیدهای صحرائی، نقشه گروه‌های هیدرولوژی خاک تهیه و با استفاده از جدول نقشه شماره منحنی رواناب حوضه آبریز کامه تعیین گردید.

یعقوب زاده در سال ۱۳۸۷ نقشه شماره منحنی رواناب حوضه آبریز منصورآباد بیرجند را با استفاده از تصاویر ماهواره لندست+ETM و IRS مربوط به سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ تهیه کرد. نقشه کاربری اراضی به کمک تصاویر ماهواره‌ای و نقشه پوشش گیاهی را به کمک شاخص‌های NDVI و VI تهیه نمود. نقشه گروه هیدرولوژیکی خاک به صورت میدانی و بر اساس نقشه‌های شیب، زمین شناسی، ژئومورفولوژی، کاربری اراضی و بافت خاک تعیین شد. با تلفیق نقشه‌های تهیه شده در GIS و با کمک جدول

افزایش روزافزون جمعیت باعث افزایش استفاده از منابع آبی گردیده است. با داشتن برنامه ریزی اصولی و مناسب، رواناب حاصل از بارش می‌تواند در جهت رفع مشکل کمبود آب مصارف شرب، کشاورزی و صنعتی بخصوص در شرایط خشکسالی، بسیار موثر واقع گردد. سرعت و دقت برآورد حجم رواناب در محاسبات، با به-کارگیری تکنیک‌های جدید به منظور طراحی صحیح سازه آبی و کاهش هزینه‌های اجرائی بسیار ضروری است.

از طرف دیگر به دلیل فرسایش خاک و کمبود منابع آب در ایران، حفاظت منابع طبیعی یک امر حیاتی است. روش‌های مرسوم اندازه‌گیری رواناب در ایران به خاطر دسترس نبودن اکثر حوزه‌های آبخیز، یک امر پرهزینه، وقت گیر و مشکل است. علاوه بر این در بیشتر حوزه‌های آبخیز ایران، ایستگاه‌های اندازه‌گیری بارش یا رواناب وجود ندارد و یا داده‌های موجود ناقص می‌باشند. داده‌های کامل و قابل اطمینان نیز یکی دیگر از مسائل جدی در طراحی و تحقیقات مربوط به هیدرولوژی است. بنابراین استفاده از ابزارهایی برای تهیه داده‌های پایه منابع آب و حفاظت خاک در طرح‌های آبخیزداری، یک نیاز ضروری و اساسی می‌باشد (مجتبی احمدی و همکاران).

سنجش از دور و استفاده از اطلاعات ماهواره‌ای در چند دهه اخیر رشد سریع و چشمگیری یافته است که در رشته‌های مربوط به علوم زمین کاربرد وسیعی دارد. بویژه در مواردی که اطلاعات زمینی وجود نداشته و یا بروز نبوده و تغییرات سریع را نشان نمی‌دهد. (میردار هریجانی، ۱۳۹۰).

اینسی تکلی و همکاران در سال ۲۰۰۶. اعداد شماره منحنی را برای حوضه Guyenne در هندوستان با استفاده از ابزارهای RS و GIS مشخص کردند. آنها در تعیین کاربری اراضی از نقشه‌های ماهواره لندست+TM و

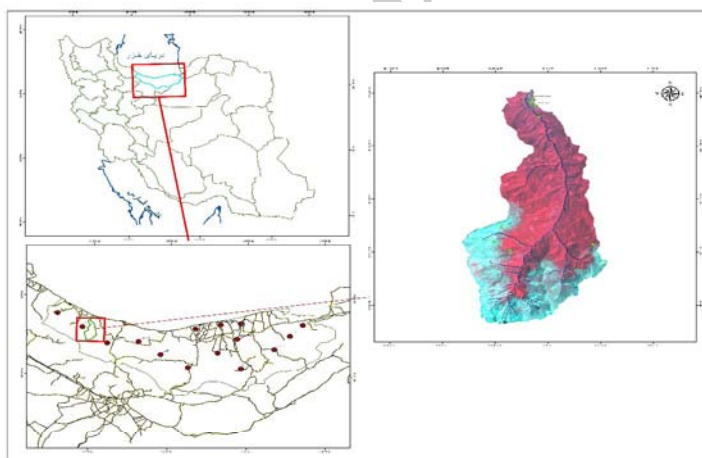
مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

قلمرو مطالعاتی، منطقه‌ای کوهستانی در بخش شمال کشور، با وسعتی برابر ۲۲۸۸۵/۸ هکتار و در محدوده-ای با مختصات جغرافیایی ۱۹°، ۵۴'، ۵۰" تا ۱۸°، ۰۴'، ۵۱" طول شرقی و ۴۴°، ۲۶'، ۳۶" تا ۳۶°، ۴۲'، ۱۳" عرض شمالی در محدوده تقسیمات سیاسی استان مازندران قرار گرفته است. فاصله تقریبی از شهر نشتارود حدود ۱۲ کیلومتر است. بلندترین نقطه منطقه مطالعاتی با ارتفاع ۴۳۸۰ متر در بخش جنوبی واقع و پست‌ترین نقطه آن در بخش شمالی منطقه با ارتفاع ۹۰/۲ متر قرار گرفته‌اند.

SCS، نقشه شماره منحنی رواناب برای سالهای ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ حوضه آبریز تهیه گردید. برای ارزیابی CN به دست آمده، دبی حداکثر سیلاب با مدل HEC_HMS تعیین و با نتایج اندازه گیری شده در خروجی حوضه مقایسه گردید.

بنابر اهمیت برآورد رواناب خروجی و حجم سیل در حوزه‌های آبخیز جهت مدیریت جامع حوزه‌های آبخیز کشور، در این مطالعه سعی شده است تا از تکنیک GIS جهت تهیه اطلاعات لازم و اساسی در به دست آوردن رواناب مستقیم با استفاده از روش شماره منحنی (NRCS-CN) استفاده گردد. هدف از این مطالعه، ارزیابی روش شماره منحنی (NRCS-CN) برای برآورد رواناب با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS برای حوزه‌های فاقد ایستگاه می‌باشد.

شکل(۱): موقعیت منطقه در استان و شهرستان ایران و استان مازندران

Excel جهت محاسبات ریاضی و از ابزار XTools جهت انتقال داده‌ها از محیط GIS به محیط Excel استفاده گردید.

نرم افزارهای مورد استفاده

از نرم افزار ArcGIS که یک نرم افزار پر قدرت سیستم اطلاعات جغرافیایی است واز نرم افزار SPSS برای آنالیز آماری داده‌ها استفاده گردید. ابزار Arc CN-Runof جهت تولید لایه‌ها و نقشه‌های CN استفاده شد از نرم افزار

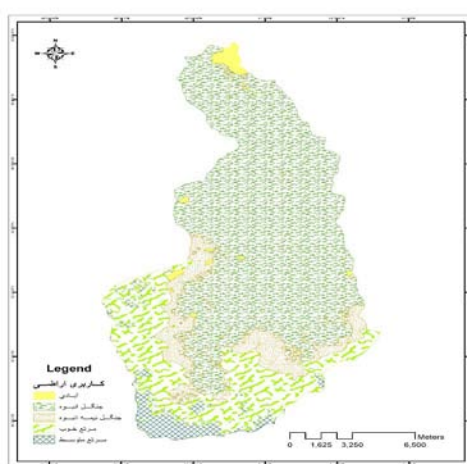
نقشه کاربری اراضی

شاخص NDVI بر روی داده‌های ETM+ استفاده شده است. ارزش عددی NDVI بین -۱ و +۱ می‌باشد. عدد -۱ معرف اراضی لخت و فاقد هرگونه پوشش گیاهی و عدد +۱ برای اراضی جنگلی دارای پوشش گیاهی مترکم هستند. به دلیل این که عدد -۱ و +۱ به هم نزدیک و امکان طبقه بندی و تعیین انواع طبقات اراضی مشکل می‌باشد، بنابراین برای طبقه بندی NDVI فرمول فوق را در عدد ۱۲۷ ضرب، سپس نتیجه با عدد ۱۲۸ جمع می‌شود. به منظور تعیین طبقات از جداول استاندارد SCS استفاده شد و با توجه به وضعیت مراتع و جنگل‌های حوضه به دو طبقه خوب و متوسط و جنگل‌های انبوه و نیمه انبوه تقسیم شد. طبقه بندی به روش نظارت شده و با الگورتیم حداکثر احتمال در نرم افزار Erdas انجام گرفته است- (میرداریجانی ۱۳۹۰).

نقشه کاربری اراضی حوضه با استفاده از تصاویر ETM+ سال ۲۰۰۲ تهیه شد. پس از اعمال پیش پردازش- های تصحیحات هندسی، توپوگرافی و اتمسفریک و پس پردازش‌های آنالیز، مولفه‌های اصلی و اعمال شاخص‌های گیاهی، با استفاده از روش طبقه بندی نظارت شده، کاربری- های مرتع خوب، مرتع متوسط، جنگل انبوه، جنگل نیمه انبوه و منطقه مسکونی با دقت ۸۸ درصد استخراج گردید. (میرداریجانی ۱۳۹۰).

بررسی وضعیت مراتع و جنگل‌های حوضه

به منظور محاسبه CN بایستی وضعیت مراتع و جنگل‌ها از لحاظ پوشش به دست آید. بدین منظور از

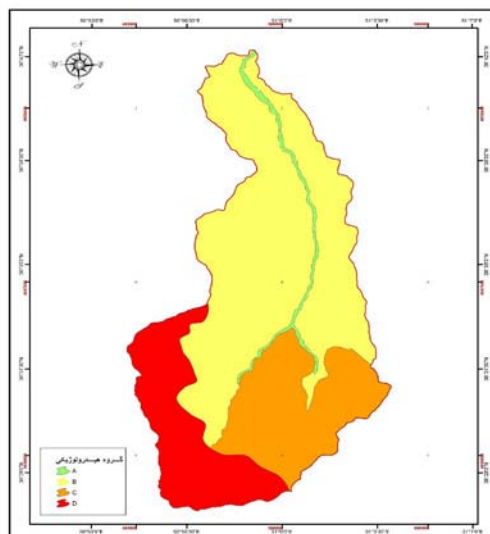
شکل (۲): نقشه کاربری اراضی حوضه آزادرود

بودن طولانی مدت خاک است. در این مورد، نوع سطح و افق‌های خاک نیز در نظر گرفته می‌شوند (مهدوی ۱۳۸۴).

در این مطالعه، نقشه گروه‌های هیدرولوژیکی بر اساس نقشه خاک، شیب و کاربری اراضی حوضه که در مراحل فوق تهیه گردیده است، تهیه می‌شود.

نقشه گروه‌های هیدرولوژیکی خاک

خصوصیات خاک روی تحول و پیدایش رواناب اثر داشته و باید در محاسبات مربوط به آن در نظر گرفته شود. خصوصیات خاک می‌تواند با یک عامل هیدرولوژیکی بیان گردد که آن حداقل سرعت نفوذپذیری در حالت مرطوب

شکل (۳): نقشه گروه هیدرولوژیکی خاک حوزه آبخیز آزادود

ابزار ArcCN-Runof :

در دهه‌های اخیر توسعه مدل‌های هیدرولوژیکی مبتنی بر سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، در جهان مورد توجه محققان و دانشمندان قرار گرفته است یکی از این ابزارها، ArcCN-Runof است که توسط ژانگ و همکاران (۲۰۰۴) جهت تعیین ارتفاع و حجم رواناب بر اساس روش SCS ارائه شده است. از ویژگی‌های این ابزار محاسبه شماره منحنی و رواناب برای هر پلی گون بصورت جداگانه است.

نقشه شماره منحنی رواناب

رواناب یکی از متغیرهای هیدرولوژیکی بسیار مهم و مورد استفاده در اکثر کاربردهای منابع آب است. پیش بینی قابل اطمینان از کیفیت و نسبت رواناب سطح زمین در داخل جریان‌های رودخانه‌ها سخت می‌باشد و برای حوضه‌های آبریز فاقد داده‌های اندازه گیری شده، زمان زیادی باید صرف شود تا این پیش بینی به دست آید (نایاک و جیسوال- ۲۰۰۳). روشهای مختلفی برای محاسبه شدت رواناب وجود دارد. یکی از روشهای تخمین رواناب، روش شماره منحنی رواناب SCS است.

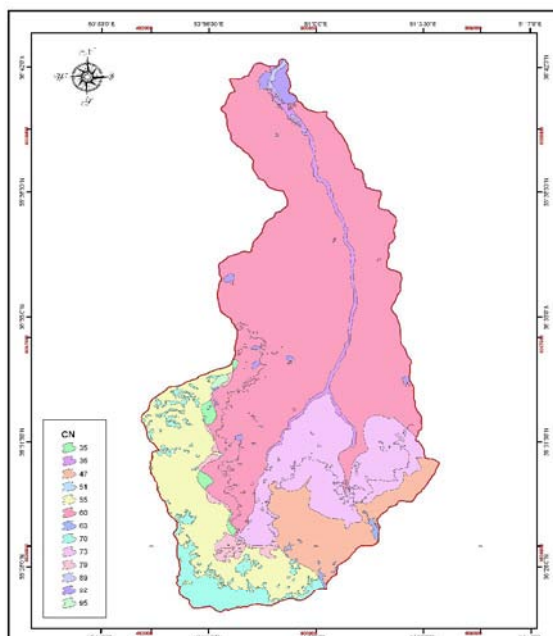
در روش S.C.S برای تعیین بارش مازاد یا رواناب نیاز به محاسبه تلفات بارش (S) می‌باشد که توسط رابطه‌ای با یک عامل بدون بعد به نام شماره منحنی (CN) به صورت زیر محاسبه می‌شود (مهدوی ۱۳۸۴).

ورودی‌های این ابزار به شرح ذیل است

توجه به نوع کاربری اراضی بر اساس جداول مربوطه از منابع استخراج می‌گردد. که این جدول در محیط Excel قابل ویرایش و تغییر است. سپس این جدول در محیط GIS اضافه می‌گردد.

لایه هیدرولوژیکی و کاربری: این لایه با اجرای عملیات تلفیق (Intersect) در محیط نرم افزاری GIS دو لایه کاربری اراضی با لایه گروه هیدرولوژیکی ایجاد می‌گردد.

جدول شاخص Index: در این جدول مقدار شماره منحنی (CN) برای هر یک از گروه‌های هیدرولوژیکی خاک با

شکل (۴): نقشه CN به دست آمده با ابزار ArcCN-Runof

محاسبه ارتفاع رواناب به روش S.C.S :

۵- به دست آوردن میزان S از طریق نقشه CN و بر اساس

$$S = \frac{25400}{C.N} - 225 \quad \text{معادله زیر}$$

تهیه نقشه ارتفاع رواناب

۱- تهیه نقشه طبقات رقمی ارتفاعی

۶- تهیه نقشه ارتفاع رواناب از اطلاعات حاصله از بندهای ۱،

$$QT = \frac{(PT - 2S)^2}{PT + 0.8S} \quad \text{۲ و ۵ بر اساس معادله زیر}$$

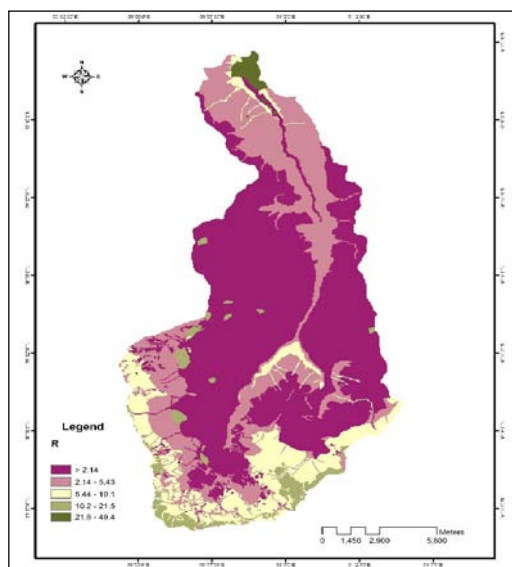
۲- تهیه نقشه بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله

۳- تهیه نقشه CN به روش S.C.S از طریق ابزار ArcCN-Runof

۴- تبدیل ساختار برداری (vector) نقشه تهیه شده در بند ۳ به ساختار سلولی

بر حسب میلیمتر، S = ضریب نگهداشت حوزه بر حسب میلیمتر متوسط ارتفاع رواناب در حوزه ۳,۱۸ میلیمتر است.

QT = ارتفاع رواناب، با دوره برگشت آسال بر حسب میلیمتر، PT = ارتفاع حداکثر بارندگی ۶ ساعته با دوره برگشت ۲ سال

شکل (۵): نقشه رواناب حوزه آبخیز آزاد رود

منحنی در مقدار رواناب و بارندگی موثر حائز اهمیت هستند، بنابراین تعیین دقیق مقدار آنها لازم می باشد نقشه تعیین کننده شماره منحنی حوزه آبخیز آزاد رود نشان می - دهد که متوسط CN در حوزه آبخیز آزاد رود ۶۰,۷۸ است و از طرفی میزان رواناب محاسبه شده از طریق GIS و سنجش از دور حدود ۳,۱۸ میلیمتر می باشد که دارای دقت بیشتری نسبت به روش های قدیمی است (حدود ۳,۹۸ میلیمتر). در قسمت هایی که شماره منحنی بزرگتری نسبت به سایر قسمت ها دارند، مستعد رواناب های سیل آسا بوده و همچنین به سبب قدرت تلفیق لایه های خاک و کاربری اراضی در محیط GIS که از ورودی های روش شماره منحنی می باشند، باعث بالا رفتن دقت مدل در برآورد رواناب می شود.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به این که عوامل زیادی در مقدار CN و R تأثیر گذارند و در روش های دستی در گذشته برای هر زیرحوضه یک CN فرض می شد، در نتیجه یک ارتفاع رواناب با استفاده از معادلات بیان شده به دست می آمد. در این تحقیق با استفاده از GIS و سنجش از دور و خاصیت سلولی شماره منحنی رواناب برای هر پیکسل محاسبه گشته که به واقعیت نزدیک تر است. با توجه به این که شماره های احتمال سیل خیزی در این زیرحوضه ها نسبت به دیگر زیرحوضه ها بیشتر است. این دقت به سبب آن است که در محیط GIS، گروه های هیدرولوژیکی، رطوبت پیشین، کاربری اراضی و وضعیت هیدرولوژیکی مورد نیاز برای روش شماره منحنی را برای هر پیکسل محاسبه می نماید.

منابع

۴. یعقوب زاده، مصطفی، تعیین شماره منحنی حوضه آبریز با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) و سنجش از دور (RS) (مطالعه موردی: حوضه آبریز منصور آباد بیرجند)، ۱۳۷۸، بارانی، غلامعباس، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهید باهنر کرمان، گروه مهندسی آب، ۱۵۰ ص.

۵. Inci Tekeli. Y. Akguül. S. Dengiz. O. AND Aküzüm. T. ۲۰۰۶, Estimation of flood discharge for small watershed using SCS curve number and geographic information system. River Basin Flood Management Journal, pp: ۵۳۸-۵۲۷.

۶. Nayak. R. T. AND Jaiswal. R. K. ۲۰۰۳, Rainfall-Runoff modeling using satellite data and GIS for Bebas river in Madhta Pradesh. Journal-CV, pp: ۴۷-۵۰.

۱. اکبر پور، ا. و شریفی، م. ب. ۱۳۸۵، تخمین شماره منحنی رواناب با استفاده از سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: حوضه آبریز کامه)، مجموعه مقالات هفتمین سمینار بین المللی مهندسی رودخانه، دانشگاه شهید چمران اهواز، صص ۳۵۷-۳۶۵

۲. مهدوی، محمد. ۱۳۸۴، هیدرولوژی کاربردی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، چاپ چهارم، ۴۴۱ ص.

۳. میردار هریجانی، ف.، ۱۳۹۰، برآورد و مقایسه پتانسیل رسوبدهی فرسایش آبی مدل‌های MPSIAC و EPM با استفاده از GIS (مطالعه موردی: حوزه آبخیز آزاد رود نشتارود)، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، گروه آبخیزداری، ۲۰۰ ص.

Archive of SID